

Scrisoarea de amor

Scriu o scrisoare — pe o floare de crin. — Scriu dulcea plăcere cu o cerneală roșie.

O voit pecetlui — cu o picătură de rouă; — va fi plină de profumuri — plină de amor fidel. — Am să ți-o trimit — printr'o albină de aur. — Păzește-te să nu te împungă cu acul ei înveninat.

Căci i-am zis: — «Dac'o găsești cu un altul, — împunge-ți inima, — cu acul tău, albino.

«Dacă ênsă mă iubește fidel, — revarsă pe gura ei — dulcea miere a amintirei — și a speranței mângâtoare.»

Apoi voi veni însu-mi, — și voi revêrsa pe tine mana cea cerească, dulcea sêrutare a amorului.

Petőfi (Ungaria)

Subt umbra...

Subt umbra deasă a pădurii
Ne strecurăm rîzînd
Și fericiți, zîmbim naturii:
Ce ne rêsponde-oftînd!

Dar vai, e tot supus șchimbării:
Vom suspina și noi
Și'n umbra deasă a 'ntristării
Vom plînge amînduoi!

Al. A. Macedonski.

Orbirea

Nu este orb amorul. Nu; orbul sunt eu, care, cu tot dinadînsul păsesc spre chinul meu. Amorul nu este un copil. Copilul, sunt eu care, tot de o dată, sper și mă tem, rîd și plîng.

Flacăările amorului, altă iluzie! Focul lui nu este decît a noastră arzătoare și vie voință; aripele lui sunt gîndirile mele pline de presumțiune, și această speranță zadarnică în care mă complac.

Amorul n'are lanțuri nici săgeți pentru a prinde, pentru a răni inimele libere, inimele sănătoase. N'are altă putere de cît aceea ce noi îi dăm.

Gil Polo (Spania).